

Sygn. akt III Ca 1851/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek

Sędzia SO Tomasz Pawlik

Sędzia SO Artur Żymełka

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2019 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa B. M.

przeciwko Wojewódzkiemu Szpitalowi (...) w J.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju

z dnia 28 marca 2018 r., sygn. akt I C 2011/14

1) **oddala apelację;**

2) **zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.**

SSO Artur Żymełka SSO Leszek Dąbek SSO Tomasz Pawlik

Sygn. akt III Ca 1851/18

UZASADNIENIE

Powód B. M. żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanego Wojewódzkiego Szpitala (...) w J. kwoty 30.000 zł

z tytułu zadośćuczynienia za doznana krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz o ustalenie, że pozwany będzie odpowiadał za skutki zakażenia się przez powoda gronkowcem złocistym, które mogą ujawnić się w przyszłości

i zasądzenie na jego rzecz od pozwanego zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdził, że uległ wypadkowi przy pracy w (...) S.A. K.W.K. (...) w dniu 17 09 2011 r. w wyniku, którego doznał urazu lewej nogi.

Po wypadku został przetransportowany do pozwanego szpitala, gdzie zeszyto mu lewe ścięgno Achillesa. Po zabiegu operacyjnym powód zaczął gorączkować, wystąpił stan zapalny wokół rany pooperacyjnej. Z okolicy rany pooperacyjnej pobrano materiał

do badania. W dniu 29 09 2011 r. powód został wypisany do domu, a następnie rozpoczął leczenie w Poradni (...) Urazowo-Ortopedycznej N.Z.O.Z. (...) w P.. Poradnia zwróciła się do pozwanego szpitala o wynik badań pobranych z okolicy rany, przy czym okazało się, że powód został zakażony gronkowcem złocistym.

Pozwany Wojewódzkiego Szpitala (...) w J. wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu.

Ponadto wnosił o przypozwanie „w trybie art. 84 § 1 k.p.c.” (...) Spółki Akcyjnej w W..

Zarzucał, że powód nie wykazał, że zaraził się gronkowcem w pozwanym szpitalu

oraz „z ostrożności procesowej”, podniósł zarzut przedawnienia dochodzonych roszczeń.

W dniu 12 02 2015r. zawiadomiono (...) Spółkę Akcyjną w W. o toczącym się postępowaniu, która nie przystąpiła

do sprawy.

Sąd Rejonowy w Jastrzębiu-Zdroju w wyroku z dnia 28 03 2018 r. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 20.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 09 2014 r. do dnia 31 12 2015 r. i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia

1 01 2016 r., oddalił powództwo w pozostałej części oraz orzekł o kosztach procesu oraz nieuiszczonych kosztach sądowych.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulację art. 415 k.c., art. 430 k.c., art. 442¹ § 1 k.c., art. 444 k.c. i art. 445 k.c. Oceniał, że podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia nie jest zasadny bowiem powód dowiedział się

o zarażeniu gronkowcem podczas kontroli w przychodni w dniu 3 10 2011 r., zatem skoro pozew został złożony w dniu 22 09 2014 r. to powód przerwał 3-letni bieg terminu przedawnienia roszczeń. Stwierdził, że uzasadnione jest przyjęcie w drodze domniemania faktycznego - przy braku dowodu przeciwnego – że do zarażenia powoda doszło na skutek niedbalstwa personelu pozwanego, gdyż do zakażenia powoda doszło w pozwanym szpitalu, co dodatkowo potwierdza: biegły sądowy w opinii, zeznający Dyrektor ds. lecznictwa pozwanego szpitala oraz występujący związek czasowy pomiędzy pierwszymi objawami zakażenia, a hospitalizacją powoda. W konkluzji uznał,

że pozwany z mocy regulacji art. 430 i art. 415 k.c. ponosi odpowiedzialność za krzywdę powoda powstałą w następstwie zarażenia go gronkowcem i biorąc wskazane w uzasadnieniu wyroku okoliczności „uznał za słuszne zasądzenie od pozwanego ... kwoty 20.000zł”. O należnych powodowi od pozwanego odsetkach za opóźnienie się w spełnieniu zasądzanego świadczenia głównego orzekł w oparciu o regulację art. 481 § 1

i § 2¹ k.c. z uwzględnieniem zmian wynikających z ustawy z dnia 9 10 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 1830), a o kosztach procesu orzeczono stosując regulację art. 100 k.p.c. stosunkowo je rozdzielając.

Orzeczenie zaskarżył pozwany Wojewódzki Szpital (...)

w J., który wniósł o jego zmianę poprzez oddalenie powództwa,

bądź uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu,

w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje według norm prawem przepisanych. Zarzucił, że przy ferowaniu wyroku naruszono prawo procesowe, regulację art. 233 § 1 k.p.c. oraz prawo materialne, regulację art. art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 415 § 1 k.c. i art. 445 § 1 k.c. – w sposób podany w apelacji.

Powód B. M. wnosił o oddalenie apelacji i zasądzenie

na jego rzecz od pozwanego zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenia powoda przyjmując, że mają one źródło w reżimie odpowiedzialności deliktowej za krzywdę fizyczną, a następnie prawidłowo rozpoznała sprawę.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawie faktyczną orzeczenia mają podstawę w informacjach zawartych we wskazanych w uzasadnieniu wyroku źródłach dowodowych oraz prawidłowo zastosowanej przez Sąd instytucji domniemania faktycznego.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena materiału sprawy jest logiczna i mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów.

W szczególności prawidłowe jest kwestionowane w apelacji ustalenie dotyczące zarażenia powoda gronkowcem w czasie jego pobytu w pozwanym zakładzie leczniczym i Sąd odwoławczy podziela ocenę tego zagadnienia dokonaną przez Sąd pierwszej instancji.

Niezależnie od niej zwrócić należy uwagę, że dodatkowo za nią przemawia przywoływany w apelacji rodzaj szczepu gronkowca, którym powód został zarażony.

Z samej apelacji wynika bowiem, że był to szczep związany z florą bakteryjną skóry, którym można się zarazić (przeniknąć do organizmu) wyłącznie

w miejscach zranienia, co jednoznacznie wskazuje na to, że doszło do tego w czasie przeprowadzonego u pozwanego zabiegu, bądź też bezpośrednio po nim (w czasie zabiegu przecięto naskórek powoda, a w toku postępowania nie wykazano, żeby

w czasie wypadku powód doznał otwartych obrażeń ciała).

Z tych też względów Sąd Odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego

jest prawidłowa i Sąd odwoławczy w całości ją podziela i przyjmuje za własną własną (orzecz. SN z dn. 26 04 1935r. III C 473/34, ZB. Urz. 1935r. nr 12, poz. 496).

Z poczynionych ustaleń wynika, że do zarażenia powoda gronkowcem doszło w czasie pobytu w pozwanym szpitalu w czasie przeprowadzonego mu zabiegu, bądź bezpośrednio po nim.

Powinien on być zostać przeprowadzony w sposób uniemożliwiający zarażenia powoda bakteriami, w tym także gronkowcem, tym bardziej - na co słusznie zwraca uwagę apelację – że nosicielami szczepu gronkowca, którym zarażono powoda jest

co najmniej 30% populacji ludzkiej, co wymagało przygotowania odpowiednich procedur a następnie ich rygorystycznego zastosowania.

W toku postępowania nie wykazano, iż do zarażenia powoda gronkowcem doszło na skutek nadzwyczajnych nie dających się przewidzieć okoliczności, co rodzi uzasadnione domniemanie faktyczne, że albo procedury przyjęte w czasie przeprowadzania powodowi zabiegu były niedoskonale lub że zostały one zastosowane w sposób wadliwy (art. 231 k.p.c.).

W obydwu wypadkach - zgodnie z przywołaną przez Sąd Rejonowy regulacją prawną - statuuje to odpowiedzialność pozwanego za skutki zakażenia powoda gronkowcem i doznaną w następstwie tego krzywdę fizyczną, co z mocy regulacji

art. 445 § 1 k.c. rodzi po stronie pozwanego obowiązek zapłaty powodowi odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia.

Stosownie do utrwalonego poglądu prawnego ma ono przede wszystkim charakter kompensacyjny i jego wysokość musi przedstawiać ekonomiczną wartość,

lecz równocześnie nie może być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy

i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa oraz powinna być utrzymana

w rozsądnych granicach (np. wyrok SN z dn. 26 02 1962r. 4 CR 902/61, OSNCP 1963r. nr 5, poz. 107; wyrok z dn. 24 06 1965r.. I PR 203/65, OSPiKA 1966r. poz. 92).

Trafnie apelacja podnosi, że z uwagi na jego kompensacyjny charakter

nie może być nadmierna do doznanej krzywdy, co oznacza, że przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego musi ono być utrzymane w rozsądnych granicach odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. orzec. S.N. z dnia 24 czerwca 1965r. I PR 203/65 - OSPiKA 1966r. poz. 92).

Wbrew zarzutom apelacji jego wysokość została ustalona w prawidłowej wysokości.

Zarażenie powoda gronkowcem spowodowało bowiem: wystąpienie powikłań w procesie leczenia i jego znaczące wydłużenie oraz co należy podkreślić konieczność przeprowadzenia ponownego zabiegu związanego z naruszeniem integralności jego ciała.

W tej sytuacji zasądzone przez Sąd Rejonowy zadośćuczynienie w wysokości 20.000zł nie jest w sposób oczywiste nieadekwatne do doznanej przez powoda krzywdy i tym samym brak było podstaw do jego skorygowania.

W powiązaniu z powyższym czyni to apelację bezzasadną w rozumieniu

art. 385 k.p.c., co z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło do jej oddalenia.

Reasumując, zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe i dlatego apelację pozwanego jako bezzasadną oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację

art. 98 § 1, 2 i 3 k.p.c. i biorąc pod uwagę, skarżący w całości uległ w tym postępowaniu i z mocy tej regulacji powinien zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty zastępstwa procesowego.

SSO Artur Żymełka SSO Leszek Dąbek SSO Tomasz Pawlik